

Моє життя і робота

Генрі Форд

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Наш Формат». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Друзі, маю нагоду представити вам нове, ретельно доопрацьоване видання моєї улюбленої книжки, що вже понад сто років є маніфестом і мастрідом для тих атлантів матеріального (і не тільки) виробництва, що, здебільшого непомітно для загалу, але наполегливо, невпинно та нестримно забезпечують технологічний прогрес і тримають світ нашого комфорту й добробуту на своїх плечах.

Особисто для мене цінність цієї книжки не менша, ніж Святого Письма для adeptів християнства. На мою думку, «Моє життя і робота» Генрі Форда — більше ніж гімн індустріального соціал-перфекціонізму. Це одкровення не міфологічного, а реального пророка ідеї практичного служіння суспільству через створення ціннісного, а не фейкового продукту або послуги. Якби кожен десятий українець прочитав цю книжку, а кожен п'ятий з тих, хто прочитав, імплементував би ідеї Форда в особисті практики — ми жили б в іншій країні.

Ця книжка оспівує те, що я люблю і без чого моє життя не було б гармонійним і змістовним: магічний шум верстатів, запах мастила, спіралі стружки та шипіння відливоч, криптограми креслень, реалізацію ідей у перфектні та високоякісні вироби, щастя від того, що ти зробив щось вартісне та безумовно потрібне світу. Саме Форд ствердив і підтримав мене у переконанні, що ефективний та моральний бізнес — одна з найважливіших форм служіння суспільству, в якому працівники і споживачі продукту — партнери, а не предмет цинічної експлуатації та отримання зиску.

На жаль, створення матеріального продукту і послуг, без яких не можливе існування людства, не у фокусі уваги сучасного західного світу. Робота в полі, на будові, за станком або в конструкторському бюро — не мейнстримна мрія для більшості представників креативного класу. У суспільствах, що були двигуном цивілізаційного поступу, наразі домінує такий наратив: робота має

бути необтяжливою, видовищною в соцмережах, бажано дистанційною і не займати багато часу — бо людина народжена для інших цікавих активностей.

Деколи мені здається, що постмодерні уявлення про доцільність деіндустріалізації та перенесення виробництва майже всього — від товарів широкого вжитку до чипів — у країни третього (колись) світу, перемножені на наративи соціального гедонізму, остаточно перемогли любов до праці і здоровий глузд, креативна імпотенція домінує над спроможністю щось виробляти самостійно, а не делегувати цей привілей колишнім колоніям. Створення нових продуктів і виробництв, плідна праця перестали бути наріжною цінністю сучасної західної цивілізації.

Кількість прихильників фордизму в країнах, що були індустріальними лідерами світу, невинно зменшується з розвитком технологій і розподілом індустріальної та «креативної» праці між країнами першого і другого-третього світів, подальшою диджиталізацією всіх сфер життя та роботизацією й автоматизацією виробничих процесів. Ми забули прості істини, сформульовані Фордом, і я хочу їх нагадати:

А для тих, хто читає нон-фікшн у пошуках корисних порад для власного бізнесу, наведу кілька настанов із цієї книжки, яка послуговує мені дорадником у чисельних бізнес-проектах впродовж тридцяти років:

І наостанок крилата сентенція Форда про колір машин:

Будь-який покупець може отримати автомобіль будь-якого кольору, якщо цей колір — чорний.

Це не снобізм і не зверхність — це про компроміс між платоспроможністю клієнта, економікою виробництва та інтересами власника бізнесу. У книжці є ще багато корисних порад, але ж це — передмова, а не стислий дайджест. Сподіваюся, це перевидання буде приємнішим для читання, ніж дебютне. Адже «Моє життя і

робота» — про справжні, а не спекулятивні цінності бізнесу, любов до роботи і клієнта, відповідальність, відданість справі. І саме завдяки моїй мрії видати цю книжку українською «Наш Формат» перетворився з «мистецької агенції» на видавництво.

Владислав Кириченко,
засновник видавництва «Наш Формат»

• • •

Далі — у повній книжці «Моє життя і робота».
nashaknyga.com.ua